

друга—4 орждия. Тия батареи обстрѣлваха Лисата и Зелена гори. Тукъ при батареитѣ бѣха построени солидни за пѣхотата окопи. Между тия батареи има една плоска равнина, по която минава пѣтя за Шипка, съвършено открита за неприятелскитѣ пушечни и орждийни гърмежи, за туй по тоя пѣтъ денемъ не бѣше мислимо да се минува; по тая причина тукъ за пѣшеходци и отдѣлни конници бѣ прокаранъ пѣтъ по источния скатъ на възвишенността. Този пѣтъ излиза на шосето по горѣ—при една крѣгла възвишенностъ—не далеко отъ крѣглата батарея. Тукъ бѣха расположени испърво подолския, а по горѣ житомирския полкове, колибитѣ на които бѣха построени по ската на възвишенността. Около тия колиби, като мрави се движаха войницитѣ, облечени съ кожуси, башлѣци и обути върху ботушитѣ съ опинци отъ сурова волска, или биволска кожа. По къмъ истокъ въ дола се издигаше димъ отъ ротнитѣ кухни. Тукъ же до самия пѣтъ бѣха построени офицерскитѣ колиби.

— Къдѣ ви Богъ носи? Чухъ гласъ отъ една колиба.

Азъ се обърнахъ и видѣхъ моя приятель поручика отъ подолския полкъ III.

— Елате въ колибата да се постоплите, у меня тукъ е топло, извика приятеля ми.

Тѣзи срѣща съ III ме накара веднага да настрѣхна. Въспоминанието за едно нещастие, което се бѣ случило съ брата му въ моята квартира въ Кишиневъ и до сега ми отравяше най свѣтлитѣ минути въ живота ми.

Въ началото на сѣрбско-турската война, когато ний, Българитѣ офицери, се приготвяхме да заминемъ за театра на войната у насъ (азъ живѣяхъ съ портупей юнкера Н. на една квартира) гостуваха Поручицитѣ Филовъ и Шиваровъ, които бѣха пристигнали отъ вътрѣшността на Россия, за да тръгнемъ наедно. Въ единъ недѣленъ день, въ послѣднитѣ числа на Май мѣсець, азъ по пладнѣ не се върнахъ на квартирата си, понеже бѣхъ каненъ на обѣдъ у едно семейство. По пладнѣ у дома се била събрала една компания офицери, които се забавлявали съ стрѣляние